

Cuvântul Argeșului

Organ bilunar de luptă națională și informație cinstită.
Apare sub direcția unui Comitet — Redactor responsabil Todie Curățureanu

Redacția și Administrația:
Pitești. — Strada Doamna Bălașa Nr. 45
Tipografia „Liga Poporului”

„SPIRITUL NOU”

Iată două cuvinte care intră tot mai mult în graiul Românului de azi. Dacă se aude tot mai mult vorbindu-se despre „spiritul nou” e bine însă ca lumea să înțeleagă cât mai bine ce înseamnă acest duh nou care se sădește astăzi pe întinsul pământului românesc.

Spiritul nou este o schimbare sufletească a omului, o nouă plămădire a conștiinței sufletești și de conștiință, menită să împânzească țara cu oameni înalți sufletește, eroici, pătrunși de simțământul onoarei, iubitori de țară până la cea mai mare jertfă personală făcută pentru folosul poporului românesc, și cu adâncă și iubitoare credință în Dumnezeu. Insușirea de căpetenie pe care se întemeiază **spiritul legionar este smulgerea omului din egoismul și materialismul personal spre al transformarea în ostaș gata de moarte și de orice jertfă pentru desrobirea neamului nostru de sub stăpânirea străinilor și a necinștelor.** Legionarul e gata oricând să-și **efarme viața lui personală pentru biruința Neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu.** Iar în răstimpurile de odihnă, când lupta îi dă răgaz, sau apoi în vremurile care vor urma biruinței, legionarul pătruns de spiritul legionar duce o viață personală modestă, fără a-și da drept ideal de viață agonisirea de averi, ci asigurându-și o viață demnă, o pâine câștigată numai prin muncă grea și cinstită, înfrânându-și patimele și disaplînându-și egoismele, astfel încât el să fie o celulă pe care să se poată întemeia solidaritatea socială și națională, iar nu pricină de dezechilibru social, de jaf împotriva fratelui, de corupție și desagregare pentru societate.

Spiritul legionar e indispensabil pentru triumful ideii naționale. El nu e necesar numai din motive morale personale, pentru a împlini o înălțare sufletească a omului de azi. Deosemena el nu e necesar numai din motivul că, după victorie, este cu nepuțință să se înfăptuiască o renaștere a poporului nostru dacă nu vom lăsa în imoralitate ci doar în străin, dacă alături de măsurile de isgonire a străinilor, nu vom împlini o totală refacere sufletească a Românilor ridicându-i din corupția, discordia și egoismul sălbatec în care ei trăiesc astăzi. Ci spiritul nou e indispensabil chiar din motive tactice în fața acestei de luptă pentru cucerirea victoriei împotriva jidanilor și a lumii vechi jidovești și corupte. Într-o luptă trebuie să-ți alcătuiești forțele în raport cu puterea dușmanului. Iar adevărul e acesta: puterea jidovească, francmasonă și politicianistă democrată e stăpână absolută în Statul nostru. Cei care vor să doboare această putere dușmană, întâmpină (pe față sau în ascuns sub zămbete de prietenie) dușmănia de moarte a tuturor cate-

goriilor hotărâtoare în Stat. Luptătorii **intransigenți și cari nu vor să cedeze nimic, nu au pe nimeni, înțelegeți bine: pe nimeni prieten în conducerea Statului.** Ci numai dușmani. Luptătorii naționaliști n'au prieteni decât în masa Românilor necăjiți și fără putere: tineret cărturăresc, muncitori sau țărani, în deosebi.

Așa fiind, o organizație de luptă națională nu va putea cuceri poziția dușmană decât înfruntând toată această lume de patentați stăpâni pe Stat și pe toate isoarele de putere. Iar acești stăpâni nu-și vor lăsa ușor prada din mâini ci se vor apăra cu disperare și cu toate mijloacele. Dacă vre-o organizație naționalistă crede că va birui altfel decât prin smulgerea victoriei, dacă crede că va birui prin tratative și ploconeli, dacă se va lăsa înșelată de prietenia mincinoasă a celor puternici, nu va putea decât să ajungă să înșele toate nădejdiile Românilor, să primească toate compromisurile, să intre în toate cursele.

Așa dar: în fața uriașei puteri a dușmanului, dacă nu vrem și nu putem să mergem pe calea compromisului, a cursei și apoi a trădării, nu ne rămâne decât o singură cale de urmat: **Să primim lupta pe viață și pe moarte.** Slăbiciunea noastră tehnică să o întărim cu ridicarea noastră sufletească, până la cele mai mari înălțimi de eroism, jertfă și abnegație, gata de a da totul pentru țară. Iar această transformare sufletească, singura care ne poate aduce o victorie deplină, fără înșelăciune și trădare, aceasta nu ne-o poate da decât:

Spiritul legionar.

ION I. MOȚA.

✦ Olimpia Zeana

Pe altarul de rugă al biruinței legionare, s'a sfârșit în tăcere și chin, din veghe spre veghe dusă, camarada noastră, neobosită, harnică Olimpia Zeana.

A purtat voinicește o spadă grea, urcată pe un colnic, să apere din Cetățuie a doua cruce trimisă de Hristos pe pământ și fără să-și gândească moartea, a încremenit de-o teamă mare.

N'o bănuia nimeni pe Olimpia Zeana. Dintre toți cei cu legământ atunci, camaradei Olimpia Zeana i-a fost hărăzit să învingă.

De acum avem și o fecioară păzitoare.

Împietăm dragostea și nădejdea, dacă ne-am gândi la moartea ei.

Știu că, în furia agoniei, nu putea s'o răpească moartea pentru un singur cuvânt: **CAPITANUL.** Tot ce voia să recunoască.

A murit apoi, pentruca pe locul ei sfințitor, să se nască o altă cetățuie, purtând darurile împărțite de ea.

Leg. Bălănescu.

Sensul ontologic al mișcării legionare.

Poporul român s'a smuls della vâgă dela membra sue (din teaca membrilor sale) ca omul ce s'a regăsit spre sfințenie. Fenomenul legionar — de ordin divin — înseamnă regăsirea noastră.

Economia divină cu permanenta-grijă de om, situează momentul în acela de pe munte, când Iisus îngăduise ispita și-o înlăturase pentru eternitate. Puterile distrugătoare al lumii, înconjurând pe cel mai puternic spirit spre al supune, primesc energicul răspuns: „Piei dela mine, Satano!” Acelorași puteri li-se va repeta ordinul. Inceputul se caracterizează printr'o pricepere clară a însinuării atotputerniciei jidovești și printr'o hotărâre definitivă ofensivă și creatoare a lumii creștine.

În ordinea intenției este epoca sacrificiului, a martirajului.

Salvarea României nu constă numai în eroismul morții celor 29 legionari,

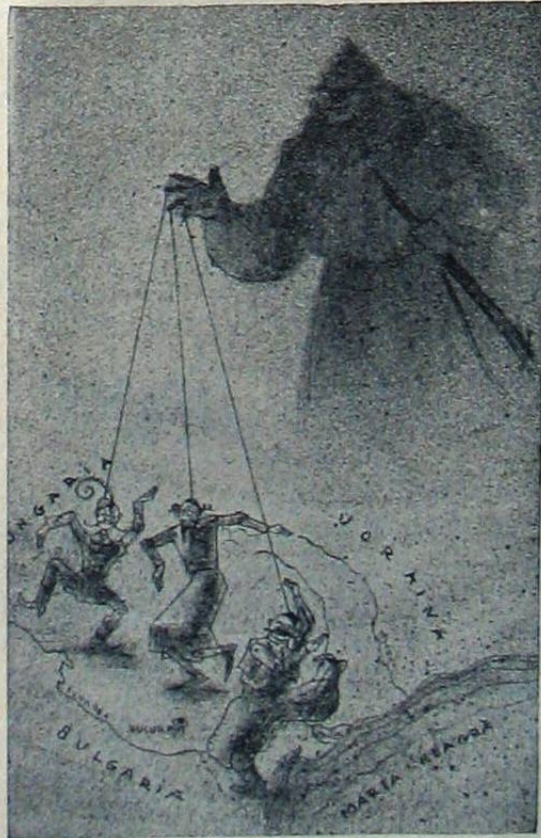
pentru că pomelnicul morților e prea mare în trecutul nostru. Nici, numai, în redeșteptarea celor cincisprezece milioane de români obidiți, că nu e prima oară când răbdarea lor trece peste buza sufletului, revărsându-se, furtunos; și nici, numai, că legionarii au început să clădească altare, profesor și lucrător la un loc, cum nu s'a pomenit în istoria omenească, pentru că biserica exista-va și ea este — în sens ontologic — mai mare ca România.

Salvarea României nu constă numai în trezirea unei părți fericite a intelectualității ei, care a aruncat vâul depresiunii morale și intelectuale, căci România întotdeauna a avut profeți, trimiși.

Salvarea ei constă în faptul că toate aceste fenomene se întâmplă în același timp într'un singur proces de solidaritate iar concomitent se relevă procesul

de creștere al unei generații noi, educată în noua direcție. Legionarismul este începutul unui lung tratament a diformității spiritului românesc. Este embrionul și vestitorul unei culturi după nota lui muzicală, a unei culturi creștine. Aceasta repătrunde solul României și se întrupează în omul român.

Priviți omul nou legionar. Nu se mai recunoaște în el, pasivitate și visare. Priviți fața lui — în aspectul ei luminos: hotărâtă și dărză! Studentul legionar e uscat la chip și are privir sincere. În toate părțile României veți găsi tipul omului legionar, vesel, ordonat, cu multă sărăcie în spate dar neplecat, nelufricat, corect și muncitor și plin de privațiuni personale. Pe fața noului intelectual, vezi lini verticale, privirea concentrată în interior și ageră. De stai cu el de vorbă observi că nu mai poate fi înșelată de nici-o făgăduială ce vine din afară. Și încă ceva mai caracteristic: n'are trică de tăcere.

Comunismul în România

Vesti și fapte din lumea legionară

Salvarea României e în generațiile ei viitoare. Tinerimea de azi pune diagnoza. Ea răstignește cultura imorală ce domnește: ea va constitui cultura din masă etnografic impersonificată a poporului român. Ori unde va duce prigoana politică și oricare ne va fi soarta — viitorul aparține ei. De vom fi nimiciviți cu foc și pară de inconștienții conducători, va supraviețui sufletul pentru cei ce vor veni, crescuți în exemplul sacrificiului nostru. N'ai auzit copilul petlicând numele Căpitanului când strigă să trăiască, construind case de nisip, în mijlocul drumului, în miez de vară?

Legionarul e vestitorul unei reculturalizării creștine. În sens spiritual culturii întunecoase internațională care prezintă: 1) pe plan fizic, luptă între clase, violență și criminală, pentru interese utopice poporului în speță, dar favorabile rasei cu gânduri de suprafață peste fărâmișările naționale, ce o propăduiește; 2) pe plan psihic — orașul mondial, omenirea ateistă — internațională; 3) pe plan spiritual — Antihristul — sfârșitul lumii, sensul invers al eshatologiei istoriei omenirii.

România legionară prezintă lupta dintre Biserica creștină și Antihrist și ea înfățișează drama omenirii întregi, afară de cele două țări, salvate.

Cum se revelează și cine anume îi este vestitorul? Căpitanul și toată generația lui prin prozelitism de fapte, de pilde, de cuvântări. În aspectul cultural legionarismul prezintă: naționalismul demofil — principiul dragostei creștine care armonizează orice adversitate; orașul național creștin ofensiv — creștinismul înseamnă luptă și biruință; și spiritualismul ca rațiune de existență — reabilitarea eshatologiei istoriei omenirii.

Din ce în ce mai stăruitor apar străduințele tinerilor legionari, în gând limpede și scris curat, scurte mărturisiri cari au înundat întreaga țară, demascând mesianismul evreesc. *Cărticica* din 1933 scrisă simplu dar adânc va rămâne pentru multă vreme îndreptarul voinței românești, de a îndeplini ceace trebuie spre redșteptarea poporului român.

Pe aceiași linie sunt broșurile: *Intre lumea legionară și lumea comunistă* de Alex. Cantacuzino, *Studentimea română și idealul spiritual* de R. Gyr și *Rânduri către generația noastră* de Banea, precum și scrisul Pr. C. R. Crișan din *Orientări* — viguros și destoinic revelator a ceace este al nostru.

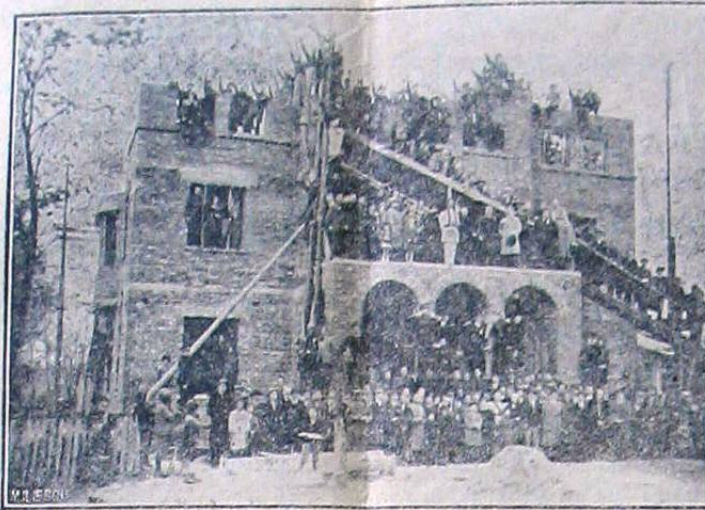
Se pare că niciodată izraelul n'a ocupat mai mult loc în gândirea omenescă ca acum; și n'oi nici odată, n'am avut un dușman mai bine pregătit și cu mijloace mai diabolice la îndemână, ca azi. Nu găsești un rând curat, în tot ce se scrie în literatura noastră; nu există lectură de activitate românească fără amestecul lor sau fără conducerea lor. Lupta la care mesianismul evreesc a chemat creștinismul inconștient, o luptă morală și de idei, este înipotivă antisemitismului de rasă.

Se socotește poporul ales și deocamdată și-a găsit terenul de luptă în Rusia, pe care a distrus-o. Aici se realizează mesianismul lor luminos, cum descrie autorul anonim al broșurii „Cele două aripă ale Antihristului”. Iahve trebuie să nvingă.

Demascarea lui se face lășișă, dărză, netransacțională. Religiiile nu pot fuziona.

Putea să moară România? va răspunde cortegiul marșurilor prin simbolică morșilor. Eminescu făcea cruce când vorbea de trecutul viteaz și tuna arhanghelesc contra prezentului. Soarta mistică a poporului nostru a fost soarta boabelor de grâu — din Evanghelie — cari trebuie să moară ca să răsară.

Șt. I. Turcu.

Casa legionarilor răniți restituită

După doi ani de sequestrare oficială, „Casa verde” dela București noi ne-a fost restituită.

Pentru noi, repararea acestui act samavolnic constituie o victorie în plus. Acolo, în șanțurile în care s'au turnat temelile istorice case, s'a frământat — odată cu monumentul de voință ce va rămâne, în vecuri, mărturie neprecupețită a jertfei legionare — un suflet care a înscris, în istoria vieții de mâine, cea mai măreață pagină de sacrificiu și abnegație.

„Casa Verde”.

Pe culoarele neterminate se mai aud încă pașii ușori ai lui Niky, îndemnând, camaradereste și blând, echipele, de zi și noapte, în zorul muncii izbăvitoare.

„Casa Verde”.

Din fața șapurilor ordonate, la ora când raportul ținea trupurile de bronz încordate în salutul cerului, acum când curtea a fost din nou călcată liber, de pași legionarești, Camaradul Niky n'a lipsit.

A fost acolo, așa cum mereu va fi în ochii și sufletul celor ce, în curând, vor pași sub greutatea sarmelor spre dășăvârșirea Castelui de vis și sudoare din Toamna anului 1933.

Redarea acestei case va îngădui Căpitanului, — omul acesta care a fost să guste și culmile gloriei, dar și grozăvia celor mai mârșave loviturii, — să verifice lumii rumânești necesitatea; unui adevăr, pe cât de elementar și cinstit, pe atât de bârfit și neglijat: refacerea sufletului acestei lumii prin muncă și numai prin muncă.

Campionatul legionar de sky

Duminică 16 Febr. 1936, s'a ținut la Predeal un concurs de sky între legionarii din Valea Prahovei și Brașov. Au fost două probe: o cursă de 15 Km. (Tabăra legionară — Pompa, Clăbucetul Taurului, Creasta Teascului, Creasta Cocoșului, Cioplea, Tabăra legionară); Proba a doua: O coborâre din Creasta Cocoșului distanță 3 km.

Au luat parte la acest concurs 60 legionari skiori în frunte cu Camarazi Comandanți legionari: Prof. Ion Dobre, Dr. Vasile Marin, Dr. Trifan,

Dragonir-Jilava, Ing. St. PreDESCU, leg. Crețu, etc.

La cursa de fond au concurat 20 legionari, realizându-se acest parcurs în timpul foarte bun de 1 oră 16 min. 5 sec. de legionarul Vișan din Bușteni. Al doilea și al treilea legionarii I. Neagu și Bărboi tot din Bușteni.

Coborârea din Creasta Cocoșului a fost făcută în 3 min. 5 sec. de leg. 1) Zangor Iacob (Bușteni), 2. Adămuță (Tabăra leg. Predeal), 3. Nan (Brașov).

A fost o frumoasă manifestare sportivă legionară care arată că în curând și pe acest teren vor începe să predomine români și legionarii, foarte timid afirmați pînă acum.

Un gol care se umple

Reapare un ziar plugăresc

Era de mult simțită nevoia unui ziar legionar scris pe înțelesul plugarilor. Toate foile care apar în prezent erau scrise numai pentru intelectuali, deci greu de priceput pentru masa legionară plugărescă.

Se știe marele rol pe care l-a jucat în viața Ardealului și în publicistica românească în general, timp de 40 ani, „Libertatea” Părintelui Moța dela Orăștie. De doi ani acest ziar nu mai apare. În curând însă, fiul marelui luptător Ardelean, dl Ion Moța va lua conducerea acestei foi, dându-i o apariție regulată săptămânală și un caracter legionar plugăresc. Costul acestui ziar va fi de lei 120 pe an, sumă ce se va putea plăti în patru rate. Abonamentele se fac prin administrația ziarului nostru.

Salutăm reapariția „Libertății” cu mari nădejdi.

Mici discursuri legionare în Argeș.

Broșteni. — Un sat care a dat, parlamentului un membru, școlii un inspector, dar în cimitirul căruia vitele și porcii privează mormintele de liniștea postumă.

Nouă legionari, sub comanda instructorului legionar Sandu Ion au construit în întregime porțile cimitirului, au reparat gardul și au curățit aleele cimitirului, pavându-le cu pietriș de râu.

Toată lucrarea a costat 775 lei, din care 470 din subscripția legionară, iar restul din casa acestui ziar și a Org. de Argeș.

Găleşti. — Sat adus de vrajba politică în situația de a-și goni Preotul cu pietre — o inimă de Samarian care nu știu de ar putea greși ceva vreodată.

12 legionari, sub comanda leg. Luca Ion și sub directă supraveghere a Pr. Sofr. Rădulescu, au săpat și construit o admirabilă fântână pe care au întărit-o cu 15 tuburi de ciment armat și au închinat-o Domnului printr'o mare cruce de beton lustruită în mozaic.

Lucrările au costat 3410 lei, din care lei 280 subscriși de Org. județeană, iar restul de membrii și simpatizanții localității.

Ciofrângeni. — „Dinamita țărănismului” cum i se zicea altă dată.

16 legionari, sub comanda legionarului Frujină Alex. au realizat: un puț adânc de 9 m., două poduri 400 m. p., nivelare de șosea cu pietriș de 40-80 cent. grosime și îndiguire cu piatră pe părțile laterale. Un imens Arhanghel Mihail străjue, din înălțimea Crucii, întreaga osârdie legionară.

Lucrările au costat 1731 lei, sumă în care intră și hrana și transporturile de material și la care nu a contribuit decât org. din Ciofrângeni.

Moșoala. — O comună mare, dar o comună în care câteva elemente învrăbitoare au distrus până și sentimentul ajutorării aproapelui.

1) Patru legionari au desăvârșit și înfrumusețat o fântână pe care prigoana a apucat-o neterminată. Intraga lucrare n'a costat nici un ban, tot materialul fiind adus în natură de legionari.

2) **Cuiburile Infruntătorii Nr. 1 și Vulturul Alb**, ajutate de cuiburile din Pitești și Săpata de Sus, au început construirea casei celui mai umil om din sat. Din cauza vremii care împiedica lucrul, construcția s'a suspendat.

Comanda oare Comandantul ajutor Leon Popescu. S'a realizat până în prezent materialul lemnos existent, tot cioplit; 20 m. c., nisip scos cu brațele; șanțurile temelilor; varnițele. Toate acestea în două zile de lucru efectiv.

Din subscripția membrilor și simpatizanților noștri, s'a încasat până în prezent 1225 lei din care s'au cheltuit:

Lei 700 pentru 1000 cărămidă
„ 90 diverse transpoarte
„ 65 pentru hrană.

Total Lei 855, rămânând în casa organizației Lei 370, suma ce va fi întrebuițată pentru cumpărarea a 400 kgr. var.

Lucrările vor începe, îndată ce vremea se va îndrepta.

COOPERATIVA LEGIONARA

Progresează vertiginos. S'a ajuns, în numai două luni de funcționare efectivă, la vânzări zilnice care depășesc suma de lei 20.000.

Iată ca și pe tărâmul economic geniul românesc atât de bârfit în această privință, sub brațul Căpitanului, poate face minuni.

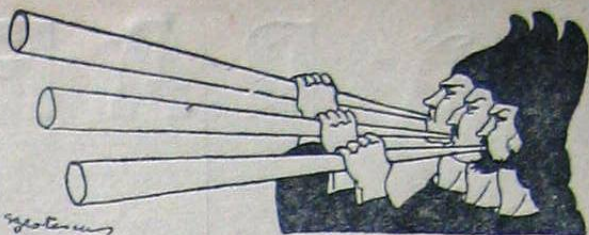
Corul Legionar din Săpata de Sus

Din inițiativa șefului legionar Const. Bădescu și cu sârguința doctorandului în Teologie și camarad al nostru Șt. I. Bădescu-Turcu, a luat ființă în acest sat cel dintâi cor sătesc mixt, din Jud. Argeș. Corul e compus din 15 bărbați și 10 fete. Ce frumoase sunt slujbele și cât de populată e acum biserica din acest sat de credincioși.

„O RUINA”

Ruina

Nu este om, care să aibă ochi și care să nu vadă că Țara aceasta bogată a ajuns o ruină. Ruină gospodăria țaranului, ruină satul (o mână de oameni necăjiți care se vaită) ruină comuna, ruină județul, ruină munții văduviți, ruină câmpurile părăginite cari nu mai aduc nimica bietului plugar, ruină bugetul statului, ruină țara.

Si pe deasupra acestor ruine întinse cât ține pământul românesc, o ceată de mișei, o ceată de imbecili, o ceată de tâlhari fără rușine și-au ridicat palate în sfidarea țării care geme de durere și spre palmuirea suferinței tale, țaran român.

Nici odată în lume nu s'a văzut un tablou mai revoltător, mai dureros și mai obraznic.

Pe deasupra milioanele de gospodării care se distrug, deasupra milioanele de suflete sărace care plâng, se înalță batjocoritor palatul tâlhăresc al jefuitorului de țară.

Cine este acesta?

Căutați-l prin orașele înstrăinate și-l veți găsi. Este fostul ambuscat dela 1916. Este eroul dela 100 hm. din dosul frontului sau trădătorul de frați și de țară; este îmbogățitul de războiu, omul de afaceri, este profitorul de pe urma sângelui pe care tu l-ai vărsat picătură cu picătură din rănilile tale adânci.

Când te-ai întors la 1918, te-ai închinat lui văzându-l gras și frumos îmbrăcat, iar tu în niște zdrențe; de atunci el te-a luat în arendă, iar tu ai căzut în stăpânirea lui cu țara pe care tu ai creat-o pe câmpurile de bătălie.

Cum veți fi voit să ajungă biata țară când un Stere condamnat la moarte pentru înaltă trădare și apoi iertat este șef de partid în România, când un Socor condamnat și degradat pentru trădare este parlamentar și director de ziare care conduc politica românească? Când atâția ambuscăți stau în fruntea treburilor țării.

CĂPITANUL

Noi ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom săraci și acei ce suntem bogați, dar ne-am legat ca SĂ ÎNVINGEM. Să învingem și să răzbunăm.

STĂM GATA DE JERTFĂ, STĂM GATA DE MOARTE CU TOȚII.

ACEȘTIA SUNTEM NOI LEGIONARI.

Zadarnic și greșit ne-au confundat unii săteni și orășeni, crezând că noi luptăm ca să-i căpătuim pe dânsii, să le satisfacem poftele, să le dăm țara ca s'o mănânce.

EI BINE, NU!

Am înălțat un Steag.

In contra lor, în contra celor cari au ruinat țara, în contra ceterelor de străini și înstrăinați cari ne-au supt și măduva din oase, am înălțat un steag.

Când am plecat sub umbra lui am cerut binecuvântarea ostașilor cari au căzut pe câmpul de luptă pentru România Mare și am făcut apel la toți acei cari au rămas în viață în urma grelelor lupte.

Steagul acesta răsbunător a învins la Neamț cetele cetezătoare ale politicianilor. Steagul acesta a sdobit la Tutova.

Steagul aceasta sfințit în două bătălii îl purtăm dela un capăt la altul al Țării.

El îmbărbătează pe ai noștri și bagă groaza în adversari.

Ne-am numit legionari.

Noi slujitori acestui steag nu ne-am legat împreună ca să furăm țara, nu ne-am legat împreună să ne căpătuim partizanii, și să le dăm ca să roadă oase din oasele țării.

C. Z. C.

O minciună sunt toate programele noi și sistemele sociale fastuos etalate poporului dacă în umbra lor rânjește acelaș suflet de tâlhari, acelaș lipsă de conștiință întru îndeplinirea datoriei, acelaș duh de trădare față de tot ce-i românesc, acelaș desfrâu, acelaș faptă de risipă și de lux. Chemăți sufletul neamului la o viață nouă. Nu căutați succesele electorale decă ele nu înseamnă în acelaș timp biruința forțelor organizate ale sufletului înnoit.

Programe? adică cum? Credeți că noi nu putem seca mlaștini? Nu putem capta energiile din munți și electrifica țara? Nu putem înalța orașe românești? Nu putem face ca lanurile noastre să producă împătrit? Nu putem pe pământul nostru bogat asigura pâine fiecărui român? Nu putem face legi care să asigure o bună funcționare a unui mecanism de stat apropiat tipului și specificului nostru național? Nu putem face planuri quinquenale? Noi nu vom putea ridica aici în crește-

țutul Carpaților o Patrie care să strălucească ca un far în mijlocul Europei? Și cari să fie expresia geniului nostru românesc? Putem.

Dar marea greșală a multor oameni politici a fost acela de a-și fi etalat programele în amănunte mai înalte de a fi fost puși în situația de a le realiza.

Avem și noi programe în buzunar. Ele se studiază necontentit dar se păstrează pentru timpul lor. Vă întrebă lumea ce veți

face? Spuneți-i că oameni nădrăvani pot să facă multe.

Decomdată programul nostru este:

- 1) Să realizăm forță.
  - 2) Să manevrăm acea forță astfel ca să învingă toate forțele adverse.
  - 3) Si apoi, să aplicăm măsurile programatice propriu zise.
- Căile ne sunt legale. În orice caz amănuntele fie tactice, fie programatice fac parte din secretul de operațiuni al forțelor în luptă.

RAFUELI

„Cuvânt Liber”.

D-l Al. Gregorian înțelege însă să lupte așa cum luptă, făcând din tribuna d-sale nu un organ de demnă lăpă naționalistă ci unul de învrăjbi-re națională. Noi și mulți ca noi n'au înțeles și nici nu vor înțelege ce voește și pe ce linie de luptă își îndrumază d. Gregorian foala ce conduce.

E regretabil însă modul în care d-sa bârfește. În ultimul său număr, cu o ironie brutală și cătuși de puțin justificată, încearcă să improște noroiu peste figura neîntinată a D. G-ral Cantacuzino, producând o gafă de prost gust.

Se afirmă că D-l General Cantacuzino a scris și scrie cu pintenii și sabia. — Just. O lume întreagă știe că viteazul General a scris pagini de glorie cu aceste ustensile războinice, pagini pe care pana d-lui Gregorian, înștiptă cu numai câțiva centimetri mai jos de locul unde se fixează pintenii, nu le va scrie niciodată.

O anumită presă

și Cazul Gheorghe Beza

Gheorghe Beza a greșit. În Le-giune e o regulă peste care nu se poate trece: cine greșește, plătește. Plătește printr-o pedeapsă oarecare, așa cum o cred de cuviință comandanții. Și Gh. Beza a fost pedepsit. Nu cunoaștem nici măsura greșelii, nici pe a pedepsei. Nici nu ne interesează pentru că așa cere o anumită disciplină, necesară. — Ceiace face însă obiectul notițelor acestea e modul cum presa Șarindarului exploatează această chestiune. E suficient ca, de pe linia dreptei credinți, cineva să facă o abatere cu totul neînsemnată pentru ca, sub titluri pompoase, presa românilor de sânge dubios, să anunțe lumii, des-binări dezastruase.

Învățăminte pentru noi, din chestiunea aceasta, sunt berechet: în primul rând înseamnă că unitatea noastră organică înspăimântă și că nu trebuie să o stricăm niciodată și sub nici un motiv.

LOCALE

Frământările din sânul Național-Creștinilor

De câțiva timp, grave frământări se petrec în lagărul Național-Creștinilor. Observatori obiectivi, nu ne-ar interesa acest lucru, dacă obiectul frământărilor n'ar fi un lucru pe care noi l-am bănuțit dela început E un lucru precis: fuziunile duc la desbinare. Nu poți amesteca brânza cu untul ca să și dea laptele din care au rezultat, printr-o simplă operație casnică,

Avocatul Vasile Dușescu — Cuzist a fost exclus din partidul fuzionat pentru că a cerut conducerii locale să facă naționalism adevărat. Cu el s'au solidarizat toți foștii Cuziști în frunte cu d. Nestor Gogoncea vice-președinte al noului partid și Ovidiu Tomescu — șeful lăncierilor.

Am crezut la început că totul s'ar rezuma la sancționarea unor porniri personale, deci a unui act de indisciplina, dar am aflat, pe urmă, lucruri într'adevăr surprinzătoare. În foala „Drum drept” scoasă de dezidența cuzistă, se

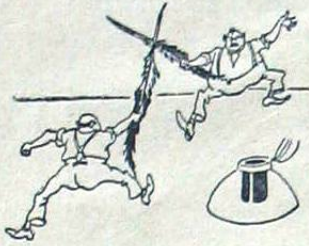
cum l-au pornit, ei n'au făcut altceva decât să exprime adevărata stare sufletească a celor peste 400 de săteni și sătence care se agitau indignați. Pentru acest lucru d-l Viespescu ar trebui să le mulțumească. Știe D-sa de cel.

Noi n'am considerat aceasta o isbândă și deaceia nici n'am vorbit până acum nimic. N'am considerat o isbândă fiindcă noi nu cerșim nimic; am considerat-o drept satisfacție momentană a unei victorii definitive ce va trebui să vină în tăcere.

D-l Viespescu însă și-a pus pri-pit mâinile în cap ca să se apere. Foarte bine.

Elevul Ionescu al II-lea a răspuns, prin „Talpa Țării”, sătenilor din com. Săpata de Sus:

— „Prezent”.

Tot d-l docent Viespescu

Încercă în aceiași loae, să justifice „Naționalismul partidului Național-Țărănesc”, improșcând asupra Căpitanului și a noastră o seamă de vorbe lipsite de orice temeii.

Noi nu avem voie să polemizăm cu nimeni. Așa cere „programul” Căpitanului, pe care domnul docent îl arată ca și inexistent.

Nu vom încerca deci a apăra personalitatea Căpitanului, chiar dacă pentru unii chipul sau constituie coșmarul permanent al vieții prezente, nu pentru faptul că n'am putea-o face ci pentru că nu simte nevoia parării unor lovituri din partea unui Viespescu oarecare, fie el chiar docent universitar.

Ș'apoi pe Căpitan nu-l supără nici măcar loviturile unui cal veritabil, ne cum ale unei expresii de specie de-generată.

Intru'cât ne privește pe noi, chiar dacă „n'am dovedit ce putem până azi” (ne mulțumim cu dovada pe care au dat-o Skodiștii) și chiar dacă n'avem decât ciomege și revolvere (pentru astea ne mai trebuiau și buzunare), noi n'avem nevoie iarăși a ne apăra, pentru că pe tot întinsul țării vorbesc realizările muncii pozitive, realizării voite sub imprimarea voinței Căpitanului.

Nu vom putea permite însă lecții despre Naționalism dela cei ce, pentru umanitarism, au trimis sărutul plumbului în valea Lupeniilor și la atelierile Grivița, secerând, din înalte considerațiuni naționale și umanitare, a-tătea vieți ce-și cerșau dreptul la o pâine mai omenească în propria lor țară.

Sfarmă platră

Revista aceasta ar fi putut însemna mult în prea neînsemnatul șantier al presei curat românești, dacă ar fi înțeles să se menție pe o linie elegantă de luptă. Ar fi însemnat mult pentru că ar fi fost, — în știința în care putea să apară, — singurul organ românesc o pus înstrăinatului

DIN ȚARĂ

Elevul Ionescu al II-lea

Există o localizare a lui Paul Gusti, intitulată Extemporalul. În această admirabilă piesă, e o scenă în care, personajul principal, elevul Ionescu al II-lea răspunde emoționat fiicei unui profesor al său care îi spusese că are un elev prost; „Eu sunt ăla!”.

Scena aceasta ne-a revenit în minte citind în „Talpa Țării”, ofici-osul de aici al Național-Țărănis-mului, răspunsul dat de d. V. Viespescu unei gazete locale, cu privire la incidentul din com. Săpata de Sus.

D-l docent V. Viespescu (noi avem eleganța și bunul simț de a nu-i contesta titlul) are tot dreptul să se apere; poate așa cer interesele partidului d-sale, sau poate așa cer șefii.

Dar unde nu-i mai putem admite această apărare e în faptul că minte. Tocmai d-sa, aspirant la o catedră universitară, minte de frige pământul.

Să ne lămurim:

La Săpata-de-Sus, d-l V. Viespescu a provocat imediat sa evacuare datorită unei minciuni. Dacă d-sa n'ar fi ocolit subiectul despre care eu îl rugasem să vorbească sătenilor infierbântați — iată să-l spunem: despre d-l Virgil Madgearu — și dacă n'ar fi afirmat, — cea mai crasă minciună, — că d-l D-r Vasile Marin, — comandantul legionar, îi cere d-sale sfaturi când apără procese legionare, d-sa plecă mai puțin grăbit decât a plecat.

Apoi nu numai aceasta a fost provocarea. D-l docent Viespescu a venit însoțit de vreo trei învățători cu atitudini foarte dubioase și cu porniri prea puțin civilizate. Dacă unul din ei, nu-l numărăm pentru că-i minuscul din toate punctele de vedere, — n'ar fi încercat să dea lecții de civism și conștiinciozitate celui mai capabil, mai conștiincios și mai harnic învățător din Argeș, — vom numi fără teama de a putea să ne dea cineva calificății contrarii pe șeful legionar Const. Bădescu, d-sa ar mai fi stat o clipă în Săpata, mai ales că, pentru noi și pentru sat, pledăriile d-lui Viespescu din ziua aceia ar fi putut să ne dea un admirabil prilej de desfătare sufletească, în mod cu totul gratuit, cu toate că d-sa ne răpise deliciul unei admirabile ciorbe de fasole și a unor murături îndrăciți.

Astfel au stat lucrurile. D-l docent V. Viespescu n'a vorbit nici o oră în Săpata. N'a vorbit nu pentru că nu l-a lăsat lumea, ci pentru că nu putea să vorbească despre ceea ce i-a cerut lumea. Cât privește pe cei peste 80 legionari cari l-au suit în mașină și l-au pornit așa

afirmă că, în seara Anului Nou, la Casa partidului, șeful au petrecut și s'au complăcut admirabil în compania evreilor. Nu ne-ar mira nici acest lucru, știute fiind legăturile d-lui Pion Constantin — Șeful partidului-cu Leiba Șmil alias d-r Sepianu, ruda d-sale a propiată.

Dar, ceiace ne miră e că, la plângeri pe care Vice-Președintele le-a făcut d-lui A. C. Cuza, acesta i-a trimis în judecata d-lui Stan Ghițescu, țără a cărui hotărâre, — D sa spună — nu poate lua nici o măsură. Masoneria lucrează și lucrează temeinic.

Todie Curățureanu!

CARTI

În editura ziarului local „Presă” și cu săguinta confratelui Vlad Furtună a apărut și s'a pus în vânzare „Anuarul Orașului Pitești și al județului Argeș” — o lucrare de peste 150 pagini — și care cuprinde întreaga viață economică, financiară, culturală și administrativă a acestui județ.

Lucrarea în sine, — așa cum a fost concepută de autor, — constituie un admirabil ghid pentru cei ce vor să cunoască județul nostru și o recomandăm călduros cititorilor noștri. Costul unui exemplar e de lei 60 și se poate comanda direct la redacția ziarului „Presă” din Pitești.

— În curând se va pune sub tipar studiul monografic „Moșoala de eri și de azi” o interesantă lucrare istorică, filologică și folcloristică datorită d-lor Paraschiv Postelnicu și Todile Curățureanu și care va apare cu concursul bănesc al d-lui I. Alexandrescu-Ezibei.

Poșta Redacției

— C-tin Cervinski Buc. Din cauza lipsei de spațiu, cu toate că versurile trimise sunt foarte bune, nu publicăm decât versurile maestrului Radu Gyr. De ne va ajuta Dumnezeu să-l scoatem săptămânal, și aceasta poate fi cât de curând dacă D-vs toți ne veți ajuta, — le vom publica.

Mulțumim pentru frumoasele cuvinte ce ne adresați.

— P. N. V. Câmpu Lung, Acceptăm corespondența D-vs și vă mulțumim. Lucrați în sensul informativ, scurt și numai din câmpul realizărilor pozitive legionare.

— Al Modrea Cerșani „Drum nou” bun. În limita spațiului de care dispunem îl vom publica.

— Gh. Beștea Cernăuți Primit totul. În curând veți primi legitimația. V'as ruga a păși la scurte reportajii din viața studențească de aci și din viața familiei legionare.

— Mihai Petrescu Loco. Mai târziu.

— Nichita Moșneguța. Primit totul. „Uricar” se va publica.

— Gh. Mosoroceanu, Storojineț.

Se vor trimite exemplarele cerute Romane fascicule sau cărțile cu mici romane sau povești nu edităm.

Rugăm pe toți camarazii corespondenți a ne trimite pentru rubrica „Vești și fapte din lumea legionară” scurte reportajii privind acestea.

D-nii și camarazii depozitarii sunt rugați a ne trimite conturile, reținându-și 25 la sută din vânzare.

Dacă toți cei cărora le-am trimis ziarul ne-ar trimite sumele ce ne datorează, am putea scoate gazeta la 1 leu exemplarul.